

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Ej nogen tid aff Aganippes kilde

Citation: Bording, Anders: "Ej nogen tid aff Aganippes kilde", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 238. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-bording01val-shoot-workid111508.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

137.
***Daphnis* begræder Sin Allerkieriste *Galatbe*
dødelig affgang,
oc ynsker hand sielff strax maatte døe.**

1.

Ej nogen tid aff *Aganippes* kilde
Saa manges Taar udrinde kand
Som Jeg er plictig till, oc gierne wilde
Vdøse frit Jeg arme mand
Ja om *Oceanen* kunde
Samlis i min øine Slett
Kunde Jeg dog ingenlunde
Sorgen min begræde rætt.

2.

Min Anden Jeg min Siæls ophold oc glæde
Min Hiertens trøst ô *Galatbe*
Din Affgang maa Jeg dag fra dag begræde
Med Hiertens lengsell harm oc wæ
At med mig oc Soelens lue
haffver sielff medlidenhed
Oc aff *Firmamentens* bue
yncker min Elendighed.

3.

For all den Lyst Jeg war tilwant at driffue
Med dig ô Søde *Galathe*
Maa Jeg i Sorg forladt oc Eenlig bliffue
Oc min Fortred kund daglig see
For min lengsels haarde pine
Ere Suck de beste raad
Oc at ieg aff Øyne mine
Felder offuerflødig Graad.

4.

Men ach huad will Jeg dog med Sorgen uinde
Huad hielper mig min Suck oc graad
Mon derfor *Lachesis* mig skulle spinde
Dis kortere min leffnets traad
Ney! Vlyckens Strenge wrede
sparer mig till større straff
Oc will ey saa snart tilstede
mig at leggis i min Graff.

5.

O wrede Død lad aff, lad aff at spare
Hui skulde Jeg gaa meere frj
Hui stiller du oc ej for mig din Snare
Din Skonsell er kon Tyrannie
Oc huor smuck det skulle vorde
paa wor graff at skreffuen see
Her sig huiler Vnder Jorde
Daphnis med sin Galathe.

6.

Den byrdes wect Jeg troer well tung at uære
Som *Atlas* paa sin Skuldre bær
Men seer hen till den lengsel Jeg maa bæere
Da finder Jeg den tunger Er
Lod kun *Atlas* himlen falde
Oc borttog min lengsell slett
O huor snart hand skulde kalde
Himmelen en byrde lett.

7.

Naturen sielff kand all sin gierning driffue
Till wisse tider ordentlig
Naar *Phæbus* sig will paa sin reyse giffue
Maa *Luna* wige sactelig
Wil hun oc paa Wact fremtrine
Phæbus strax da skiuler sig
Men min hiertens nød oc pine
Siunis slett uendelig.

8.

Gack *Dapbnis* gack [nu] till de skjønnne lunde
Till Grønne Eng till mørcken skow
Huur du [tillforn saa Liffelig siunge kunde]
Om hendis ære, Dyd oc Loff
Huur oc hun den offverskiønne
Dig well hundredtusind gang
Pleyed med sig sielff at lønne
For din Artig dict oc Sang.

9.

Men ac[h] til huad for Enge Lund oc Skowe
Huur finder du din Siels attraa
Ach huor er den du der oc skulde loffue
Ja huo will dig belønne Saa
Huur er nu din glants oc Krone
Huur er den som altid gaff
Piben din Sin liud oc Tone
ach alt i den mørcke Graff.

10.

Dog naar Jeg mig nu ret monne besinde
Da tencker Jeg, mon dødsens nød
Fick offuerhaand mod slig en skjønn gudinde
Mon *Galathe* skall være Død
Ney men Himlens trinde bue
Hende tog till Euig Fred
Jorden waar ej werd at skue
Slig en pract oc Herlighed.

11.

O ædle Siell, saa fremt du noget finder
aff huis her skeer paa Jorderig
Tag nu den graad, som for dig her udrinder
det er den pant Jeg offerer dig
Oc wilt du deraff forfare
Huur det gaar her neder mig
Strax da skulde den dig suare
Daphnis lider ynckelig.

12.

Jeg haabis at det warer dog ey lenge
at Himlen sig forbarmer Jo
Da will Jeg snart [i] de *Elyser* Enge
Forglemme slet all min uroe
Ach da skall os ey fortryde
Woris gode Kierlighed
O huor will Jeg mig da fryde
Hos dig i all Euighed.

13.

Far derfor well far wel min Morgenstjerne
Din Graff Jeg nu bepryde will
Dog Himlen weed Jeg gjorde sligt ej gierne
Men lagdis heller sielff der till
J *Napeer* smucke Piger
Det er Eders plict oc Rett
Att J Blomster Strøer oc Siger
Sorte Jord wær hende lett.